

Ramuri de durere & Când între tine și tine din andreaua vremii scapă un ochi de humă

Gerra Orivera

Ramuri de durere

Autor: Rolea Nicolae

Somnoroasă noaptea vine peste ramuri de durere,
Pe când vântul suflă rece prin izvoare de tăceri,
Eu prin liniștea furtunii iau din slove mirt și miere
Să-mi adăp bătrânul suflet sub umbrela de poveri.

N-am mimic cu nimeni astăzi, dar alerg prin poezie:
Puști ștregar fără de grijă, vesel ținând pe drum.
Că ți-s drag e o dilemă, dar ce dragă-mi ești tu mie
Când ridici din al meu suflet ciuturi pline de parfum.

Mai privesc în jur oleacă și-am văzut cum toți confracții
Au crescut în prozodie, au alt farmec, alt mister,
N-aș putea să sec oceane, n-aș putea să mut Carpații
Dar eu simt că port pe aripi cioburi vesele de cer.

Mă găsești prin crizanteme. Ard, și-n Nai-ul enigmatic
Versul meu poartă pecetea bisturiului pe cord,
Dar rămân la fel de rece ca vulcanul viu, sălbatec,
Sau fierbinte ca și gheața din banchiza de la Nord.

Dar mi-e dragă viața, dragă, ca cireașa timpurie
Ce se coace prin lumină la sfârșitul lunii Mai,
Că ți-s drag e o dilemă, dar ce dragă-mi ești tu mie,
Muza mea cu ochii albaștrii și cu brațele de Rai.

Azi mi-am așezat destinul, chiar și mugurii și crinii
Doar la tine-n bătaură în altarul cifrei Doi.
În genunchi îți cer, iubito, n-asculta ce zic străinii
Care vor să pună-n scenă o Golgota pentru Noi.

Muză veselă și tristă, eu nu vreau, în voia sorții,
Să mă lași în gerul aprig ca pe-un miel abia fătăt.
Pot sorbi ca și Socrate voluptatea rece-a morții,
Dar nu vreau să mă sacrifici cât am sufletul curat!

RĂSPUNS ÎN DO MAJOR DE LA DURERE GENEZICĂ

Când între tine și tine din andreaua vremii scapă un ochi de humă
Gerra Orivera

ca-ntr-un descântec din urzeala minții
păgână ies în dans de fluturi și-o mare în refluxuri citadine
în glezna dimineții îmi este pașaport marea îmi curg din plete
când umbra ta mi se așază pelerină pe umerii mustind de stele rebele și ghidușe
în poala neodihnei varsă știri de ultimă oră despre revolta licuricilor
din piele și armistițiul semințelor
un soare blând îți cos de-o gaică efemeră
staminelor de lut polen de nemurire să le fecundeze cordul
un puls de zeu ridică glezna de pe ceruri
mult mai înalt să se respire omul și-n întrupări multiple divinul
să învețe în filigran să-și acordeze
dorul

cum să nu știm acasă doar acasă un singur ochi încape totul

tu simți fără vedere taina corolelor
sultană fără' de pereche aprind inima abisului și deschid haremul astrelor
orgii de alb e fiecare sunet vibrează corzi de ventricol la vioara vieții
când ne cântă partitura magul ce deține taina
tuturora unul vălurit în toate așază meticulos oglinzile
doar prăbușindu-se dominoul ființării trasează în sânge meridiane înălțării
fii liniștit tu milostivul care i-ai făcut pat lui iuda între
polii arterelor tale nu există greșală când totul se plătește cinstit
o pupă îți va primi oasele pe care nici o răstignire
nu le-a murdărit

am o singură certitudine
n-am să sar de pe stâncă în tatuajul nimănuia

nu militez contra trotuarelor înțeleg urletul omului
prins între dale tu întinzi brațul poemului ca o scară pe strălucire
se urcă doar cu tălpile goale și din suflet curat
mierea se-adună în fagurul lumii și se bea în smerenii
de seară

în fața neantului drumuri dezlegate
închiderea-n coduri de mlaștină sau lavă este opțiunea fiecăruia

cum să-ți extrag dintre vertebre vulturul drag poet când tu despici și cerni fără odihnă
deșert și frig prin amortite și străine chipuri
și templul tău surpă-n uitare armătura coastei iubirii în cine trăiești
când amnezic venele-ți fumege
și candela arde în scrâșnet absența

ventuzele cărnii nu prind nici un os între tine și coloana de cer pe care
ne urci înflorit c-un surâs și-o orchestră de greieri

alte trupuri pot tropăi cu minuni pe aleile tale doar sub contract de prezență

unde te ești când te-ascunzi sub iluzii
iar eu atenă cu armura scrijelită-n insomnii acide și-o bufniță graseindu-mi
consoanele himei pe înțelesul furnicilor
pescuiesc găuri din șuvoiul vremii să fac năvodului un nod
înghit rebeliunile oarbe împăturesc alchimic colții dragonului în mușchi
de tandrețe sparg cifrul inspirului unic părintele tânjește să fulgere
cu vedere pleoapa destinului înainte de necesara scrumire

în răspântii mișună spaime trădări eroisme de paradă survol de inimii

între apocalipse de iarbă ne-am mai rămas doar nouă
ostatici benevoli
gordienelor din spovedanii
sosiile noastre celeste sparg crusta târziului clipei joacă poker
la cazinoul luminii

un înger poznaș ține miza
dumnezeu face cărțile cu mâinile tuturor